

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

Την Κυριακή το βράδι είδα τη συνέντευξη του Μάλκολμ Φρέιζερ στον γνωστό και καταξιωμένο ομογενή δημοσιογράφο, Γιώργο Μεγαλογένη, που ήταν ομολογουμένως συγκλονιστική με τα οράματα του πολιτικού και το πάθος του πολεμιστή. Ο Φρέιζερ, που πέθανε την περασμένη βδομάδα, ήταν κοινωνικά προνομιούχος γεννημένος με το φημισμένο αργυρό κουταλάκι στο στόμα, ήταν συντηρητικός, ήταν αντικομμουνιστής και πρωταγωνιστής στην αποπομπή του Γκοφ Ουίτλαμ, ήταν Λίμπεραλ πρωθυπουργός, όμως ήταν και απaráμιλλος ήρωας για την κοινωνική δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σε σύγκριση με την αφοσίωση του Μάλκολμ Φρέιζερ στα ανθρώπινα δικαιώματα, στον πολυπολιτισμό και την φροντίδα των προσφύγων, πολλοί Εργατικοί πολιτικοί θα πρέπει να ντρέπονται.

ΕΦΥΓΕ ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μάλκολμ Φρέιζερ: Ο ήρωας της κοινωνικής δικαιοσύνης

Αυτός ο σπουδαίος άνθρωπος κατάργησε ουσιαστικά την πολιτική της «Λευκής Αυστραλίας», καταδίωξε τον ρατσισμό σ' όλο τον κόσμο, ίδρυσε την SBS, το Συμβούλιο Εθνικότητας Αυστραλίας και με την έγκρισή του η Αυστραλία δέχτηκε από το 1975 έως το 1982 200.000 πρόσφυγες από την Ασία, ανάμεσά τους και 56.000 από το Βιετνάμ. Το 1981 απέρριψε την προσγείωση αεροπλάνου με παίκτες τού ράγκμπι από την Νότια Αφρική και το έστειλε για ανεφοδιασμό στη Νέα Ζηλανδία, επειδή διαφωνούσε καθετα με το ρατσιστικό καθεστώς του Απαρ-

τχάντ που εργάστηκε σκληρά για να το εξοντώσει, ήταν από τους πρώτους ηγέτες που επισκέφθηκε στη φυλακή τον Νέλσον Μαντέλα και έκανε λόμπι στο αμερικανικό Κογκρέσο για να επιβάλει οικονομικές κυρώσεις εναντίον της Νότιας Αφρικής. Το ίδιο ενδιαφέρον έδειξε για την κατάργηση τού ρατσιστικού καθεστώτος στη Ροδεσία (Ζιμπάμπουε). Όσον αφορά στη κοινωνική δικαιοσύνη, ο Φρέιζερ αναγνώρισε τα δικαιώματα των Αυτοχθόνων στη γη τους, ίδρυσε το 1977 την Αρχή Συνηγορού τού Πολίτη, την Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

και άλλους θεσμούς για την προστασία τού πολίτη από τις δημόσιες υπηρεσίες. Κατά την πρωθυπουργία του ιδρύθηκε η Ομοσπονδιακή Αστυνομία και οι κάτοικοι τής Βόρειας Επικράτειας και Περιοχής Πρωτεύουσας απέκτησαν το δικαίωμα να ψηφίζουν σε συνταγματικές εκλογές. Υστερα από την ήττα του το 1983 από τον Μπομπ Χόουκ, ο Μάλκολμ Φρέιζερ συνέχισε τη δράση του για τα ανθρώπινα δικαιώματα και εναντίον τού ρατσισμού, με αποτέλεσμα να συγκρουστεί με τους Λίμπεραλ και ν' αποχωρήσει από το Κόμμα του επειδή είχε γίνει ακρο-

δεξιό και δεν έμοιαζε με το παραδοσιακό Λίμπεραλ Πάρτι. Μετά τον θάνατο τού Ουίτλαμ πριν μερικούς μήνες και τού Φρέιζερ πριν μερικές μέρες, το πολιτικό σκηνικό στην Αυστραλία είναι φτωχό, αν όχι ρηγμαμένο με πολιτικούς χωρίς ηγετικά προσόντα, χωρίς οράματα πέρα από δολάρια και σεντς, χωρίς προγράμματα ανανέωσης, χωρίς οικονομικά σχέδια για την αντιμετώπιση τού εθνικού χρέους και των ελλειμμάτων πέρα από τα σκληρά μέτρα λιτότητας για τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Ο Μάλκολμ Φρέιζερ ξεκίνησε την πρωθυπουργία του σαν πρωταγωνιστής ενός συνταγματικού πραξικοπήματος που δίχασε την Αυστραλία και έφυγε σαν ο εκφραστής ήθους και ανθρωπιάς, για να μην πω και σαν η φωνή των αυθεντικών προοδευτικών που μάχονται για κοινωνική δικαιοσύνη σε έναν κόσμο ειρηνικό.

Θα σώσει πάλι η πατρίδα μας την Ευρώπη;

Θα κάνει η μικρή Ελλάδα πάλι το θαύμα της και θ' ανακόψει άλλη μια φορά την επέλαση τού γερμανικού εθνικισμού που συνοψίζεται στη γνωστή παλαιά εναρκτήρια φράση του γερμανικού εθνικού ύμνου Deutschland uber alles (Η Γερμανία υπεράνω όλων); Εκφραστής αυτής τής γερμανικής αλαζονίας είναι ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, που κακώς χαρακτηρίζεται σαν ανθέλληνας. Ούτε ο Χίτλερ ήταν ανθέλληνας, ούτε ο Μουσολίνι, αλλά εθνικιστές φασίστες που ήθελαν να κατακτήσουν τον κόσμο και η Ελλάδα έπρεπε να πεθάνει επειδή αντιστάθηκε στα σχέδιά τους. Βέβαια, στο 2015, οι γερμανοί εθνικιστές ούτε να σκεφτούν μπορούν όπως οι ομοϊδεάτες τους τον περασμένο αιώνα για «θάνατο» τής Ελλάδας, όμως, κάνουν ό,τι μπορούν για ν' αναγκάσουν τον λαό της να στραφεί εναντίον μιας δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης που απειλεί να χαλάσει τα σχέδια για την ηγεμονία τους στην Ευρώπη. Σ' αυτό το πλαίσιο πρέπει να δούμε το τηλεφώνημα της γερμανίδας Καγκελαρίου, Άγκελα Μέρκελ, στον Έλληνα πρωθυπουργό, Αλέξη Τσίπρα και την πρόσκλησή του στο Βερολίνο χτες Δευτέρα για διμερείς συνομιλίες. Σημειώνεται ότι το Βερολίνο συνυπολογίζει το πολιτικό κόστος που θα επωμιστεί, καθώς είναι πλέον δεδομένο ότι υπάρχουν φωνές στην Ευρώπη που αντιτίθενται στη γερμανική σκληρή γραμμή, παραπέμποντας στις δηλώσεις στήριξης του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτρο-

πής, Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, που για δεύτερη φορά σε δύο εβδομάδες απλώνει χείρα βοήθειας στην ελληνική κυβέρνηση, προκαλώντας τριγμούς στο «αρραγές» μέτωπο της Γερμανίας. Να τονίσουμε ακόμη, ότι πίσω από την προσπάθεια αποκλιμάκωσης που επιχειρεί η Μέρκελ βρίσκεται η γεωπολιτική σκακιέρα, την οποία η ελληνική πλευρά έχει φροντίσει πολύ έξυπνα να εντάξει στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων και το έχει αντιληφθεί ο αμερικανός πρόεδρος, Μπαράκ Ομπάμα, που επικοινωνήσε με την Μέρκελ για να τής τονίσει τον κίνδυνο. Ουκρανική κρίση και απειλή του τζιχαντισμού ανησυχούν τις ΗΠΑ και το Βερολίνο, που σε περίπτωση ατυχήματος στην Ελλάδα σε οικονομικό επίπεδο, θα δει έναν πυλώνα γεωπολιτικής σταθερότητας στο γεωστρατηγικό σημείο της ανατολικής Μεσογείου να καταρρέει με καταστροφικές συνέπειες για ολόκληρο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Πληροφορίες από το Μαξίμου αναφέρουν ότι δεν αποκλείεται μέσα στον Απρίλιο ραντεβού του Αλέξη Τσίπρα με τον Βλαντιμίρ Πούτιν στη Μόσχα, γεγονός που εκτιμάται ότι επίσης συνέβαλε στην επίσπευση των πρωτοβουλιών της Άγκελα Μέρκελ με φόντο τον ψυχρό πόλεμο Ευρώπης - Ρωσίας. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι σε μερικές βδομάδες μόνο και παρά τις λυσσαλέες αντιδράσεις τού Σόιμπλε, αλλά και τής ανεύθυνης ελληνικής αντιπολίτευσης, η κυβέρνηση Τσίπρα κατάφερε ν' ανατρέψει το σκηνικό υποταγής (που είχαν στήσει το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ.), αμφισβη-

τώντας τη γερμανική ηγεμονία στην Ευρώπη, ανοίγοντας το δρόμο για ριζικές αλλαγές στην Ελλάδα και Ευρώπη. Με άλλα λόγια, το Βερολίνο δεν κατηγορείται πια για λανθασμένη αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, αλλά ως κύριος υπαίτιος για τη συνέχιση και την επιδείνωσή της. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, η Γερμανία καταγγέλλεται από την Ελλάδα για μία κυνική και ανάληπτη επιλογή να προφυλάσσει την ευημερία της, εξάγοντας κοινωνική δυστυχία στον Νότο της Ευρωζώνης.

Η Μέρκελ με Ναζι μπροστά στην Ακρόπολη, στο εξώφυλλο τού Spiegel

Αίσθηση προκαλεί το τεύχος του γερμανικού περιοδικού Der Spiegel που κυκλοφόρησε το περασμένο Σάββατο. Στο εξώφυλλο του φιγουράρει η Άγκελα Μέρκελ ανάμεσα σε ναζι αξιωματικούς μπροστά στην Ακρόπολη, στην κατεχόμενη Αθήνα! Ακόμη εντυπωσιακότερος ο τίτλος του σχετικού ρεπορτάζ: «Το Τέταρτο Ράιχ». Στο εξώφυλλο το περιεχόμενο αναρωτιέται: «Πώς οι Ευρωπαίοι βλέπουν τους Γερμανούς; Η γερμανική υπερδύναμη». Στις εσωτερικές σελίδες μία ακόμη εικόνα απο τοίχο της Αθήνας: «Η Άγκελα Μέρκελ με χιτλερικό μoustάκι σε δρόμο στην Αθήνα. Σε ορισμένες χώρες-μέλη ανθούν οι συγκρίσεις με τους ναζι. Οι Γερμανοί επέστρεψαν ως δύναμη, αλλά είναι μια περισσότερο αδύναμη δύναμη, παρα ένας ισχυρός ηγεμόνας στην ευρωπαϊκή ήπειρο», αναφέρεται στο ρεπορτάζ. Το κείμε-

νο ξεκινά με την εικόνα του Μανώλη Γλέζου: «Κάθεται στο γραφείο του στις Βρυξέλλες, στο κτίριο Βίλι Μπραντ, στον τρίτο όροφο και μιλάει για τη μάχη του εναντίον των Ναζι και τον αγώνα του εναντίον των Γερμανών τού σήμερα. Ασπρα μαλλιά, με μια αγριάδα και τόλμη ενός παλαιού Τσε Γκεβάρα, στο ζαρωμένο πρόσωπό του τα ίχνη ενός ευρωπαϊκού αιώνα είναι εμφανή».

* (Δαβάστε σχετικό άρθρο τού Γ. Μαλούκου σήμερα στη σελ. 13).

Καλό!

- Φοβερή αυτή η Τουρκάλα, έτσι;
- Και πώς ξέρεις ότι είναι Τουρκάλα;
- Τη ρώτησα πώς τη λένε και μου είπε «Ναμής Ενιάζ!»

Ακόμη ένα:

«Όταν σου έλεγα να είσαι πιστή, δεν εννοούσα να κάνεις το σταυρό σου πριν πάς με άλλον!»